

F. t. l. vedr. straffeloven og retsplejeloven

sig om to polititjenestemænd, der i en række tilfælde over ca. 7 måneder til en meddeler fra det kriminelle miljø havde videregivet fortrolige oplysning om bl.a. brugsstjålne biler og kriminelle personer, herunder oplysninger fra Kriminalregisteret og Centralregisteret for Motorkøretøjer. Den ene tiltalte blev som følge heraf fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 152, stk. 2, og der blev fastsat en betinget straf af fængsel i 30 dage.

Rigsadvokaten har den 3. august 2001 nedsat en arbejdsgruppe, der har til opgave at udarbejde et udkast til retningslinier for politi og anklagemyndighed om

- de interne procedurer, der skal gælde for kontakten med meddelere, herunder om det ledelsesmæssige ansvar og om styring af og kontrol med sådanne kontakter,
- politiets, herunder også de enkelte polititjenestemænds forhold til sådanne personer og
- hvorledes oplysninger fra en meddeler bearbejdes og anvendes.

Arbejdet i Rigsadvokatens arbejdsgruppe om meddelere blev sat i bero på overvejelserne i arbejdsgruppen om styrkelse af politiets indsats mod rockerkriminalitet.

Arbejdsgruppen har i forbindelse med de foreslåede ændringer, som udvider politiets muligheder for at anvende meddelere, forudsat, at Rigsadvokatens arbejdsgruppe færdiggør sit arbejde med at udarbejde et udkast til instruks om politiets anvendelse af meddelere. Arbejdsgruppen vedrørende rockerkriminalitet har herved lagt vægt på, at der vil ske en opstramning af de interne procedurer for politiets brug af meddelere, og at der bliver tale om en mere indgående ledelsesmæssig kontrol.

Justitsministeriet finder på denne baggrund ikke anledning til at tage initiativ til en særlig lovregulering af politiets anvendelse af meddelere ud over de foreslåede bestemmelser i § 754 a, stk. 2, og § 754 b, stk. 2, 2. pkt.

5. Konfiskation

5.1. Gældende ret

5.1.1. Efter straffelovens §§ 75-77 a kan der ske konfiskation af blandt andet udbytte ved en strafbar handling. Reglerne om konfiskation har i det væsentlige fået deres nuværende udformning ved lov nr. 212 af 4. juni 1965, der er udarbejdet på grundlag af Straffelovrådets betænkning nr. 355/1964 om konfiskation. Der henvises herom til Folketingstidende 1964-65, forhandlingerne sp. 1962-1971, 2521-2552, 5536-5556 og 5791, tillæg A, sp. 937-1006, samt tillæg B, sp. 801-832.

Konfiskationsreglerne er siden ændret ved lov nr. 411 af 10. juni 1997. Ved denne lov blev der indført en udvidet adgang til konfiskation af udbytte fra kriminalitet ved indsættelse af bestemmelsen i § 76 a. Der henvises herom til Folketingstidende 1996-97, forhandlingerne, s. 2202-2215, 7453 og 7938-7947, tillæg A, s. 2475-2538 samt tillæg B, s. 988-993.

Senest er konfiskationsreglerne ændret ved lov nr. 378 af 6. juni 2002 (Initiativer til bekæmpelse af terrorisme mv.), hvor bestemmelsen i § 77 a om konfiskation af genstande, som må befrygtes at ville blive brugt ved en strafbar handling, blev udvidet til også at omfatte konfiskation af andre formuegoder, herunder penge. Der henvises herom til Folketingstidende 2001-2002, forhandlingerne, s. 1321-1354, tillæg A, s. 808-928, samt tillæg B, s. 1465-1509.

5.1.2. Konfiskation er efter dansk ret formelt ikke en "straf", men en "anden retsfølge" af en strafbar handling. Konfiskation sker dog ofte ud fra mere pønalt (strafmæssigt) prægede synspunkter, og der er i disse tilfælde en flydende overgang mellem anvendelsen af udbyttekonfiskation og egentlig straf, f.eks. bøder.

Ifølge konfiskationsreglerne kan der foretages konfiskation af udbytte ved en strafbar handling eller et hertil svarende beløb (§ 75, stk. 1) og af genstande, som har været brugt eller bestemt til at bruges ved en strafbar handling, er frembragt ved en strafbar handling eller med hensyn til hvilke, der i øvrigt er begået en strafbar handling (§ 75, stk. 2). Endvidere kan der foretages konfiskation af genstande og andre formuegoder, herunder penge, som må befrygtes at blive brugt ved en strafbar handling, hvis det er påkrævet for at forebygge handlingen (§ 77 a).

Begrebet "udbytte" i straffelovens § 75, stk. 1, omfatter den økonomiske fordel – herunder en besparelse – som gerningsmanden har opnået ved en lovovertrædelse. Udbytte kan bestå både i penge og individuelle ting (f.eks. tyvekoster). Det er ikke et krav, at berigelsen er i behold, når konfiskationen foretages. Dvs. der kan foretages konfiskation, selv om lovovertræderen har forbrugt den opnåede vinding. Udbyttekonfiskationen sker så ved værdikonfiskation ("et hertil svarende beløb").

Efter bestemmelsen i § 75, stk. 1, 2. pkt., kan der ske konfiskation af et skønsmæssigt fastsat udbytte, hvis det ikke er muligt at fastslå udbyttets præcise størrelse. Bestemmelsen er udtryk for en bevislættelse i forhold til anklagemyndighedens normale bevisbyrde i straffesager.

Kredsen af personer, der kan foretages konfiskation hos, er reguleret i straffelovens § 76. Der kan efter